

Brief-12, Wamena, 6 september 2008

Er zijn abnormaal veel sterfgevallen. Kennelijk is de heer van de grond vertoorned. Die huist hoog op de berg, in de buurt van de waterval. Om hem te kalmeren wordt er een offerfeest georganiseerd; wel 13 varkens worden er aan besteed. Ook moet iedereen geld betalen. Dat wordt allemaal bij elkaar gedaan, en in een open bijbel gelegd. Vervolgens wordt er gebeden, de plaatselijke godheid bezwerend toegesproken, en dan gaat de bijbel met een klap dicht. Het geld gaat naderhand naar de kas van de gemeente. En het gebied rond de waterval wordt verboden gebied verklaard: hun god daar op die berg kan al dat bezoek immers kennelijk niet waarderen!

Het gonst van de geruchten in het dorp, en in de dorpen in de omgeving. Binnenkort gaat het allemaal gebeuren: dan komt de lang verwachte gouden eeuw! Iemand weet van het gat in de grond, en de sleutel, en straks zal die zendeling van vroeger terugkomen uit dat gat in de grond, en dan komt het nieuwe Jeruzalem! Met overvloed aan vis-in-blik, rijst, en wat je maar meer aan spullen kunt begeren! Maar dan moet iedereen zich wel houden aan een aantal strikte leefregels!

Een zendeling preekt over God die het eeuwige leven geeft, en in Jezus het leven nieuw maakt. Daarvoor moeten de mensen wel eerst al hun heidense amuletten en andere gewijde voorwerpen verbranden. Dat gebeurt – voor het eeuwige leven heb je wel wat over! Een tijd later komt er toch nog iemand te overlijden. Hoe zit dat nu, meneer de zendeling?

We zijn op een seminar voor predikanten van de GJPI, de kerken die in het bergland van Papua zijn ontstaan uit het zendingswerk van de Gereformeerde Gemeenten. Een week lang buigen we ons samen over wat de Bijbel zegt over God: wie is Hij, hoe kennen wij Hem, hoe is onze relatie tot Hem, hoe zit dat nu precies met de verkiezing, en met de leer van de drie-eenheid. Pittige stof voor deze broeders. Niet alleen dat de ouderen onder hen niet zo'n gedegen theologische opleiding hebben gehad. Maar ook omdat dit allemaal best wel abstract is. Zoals wanneer ik de laatste dag spreek over Gods Raadsbesluit.

Toch worden de ogen niet glazig, zakken ze niet weg in de loop van de dag, en blijft de zaal tot op het laatste even vol. En uit de vragen die ze stellen blijkt niet alleen dat de meesten het echt wel hebben begrepen, maar ook, dat ze het direct weten te betrekken op de praktijk van hun werk in de gemeenten. Bijvoorbeeld, als we het hebben over de grondbelijdenis van Israel: de Here is één, de Here alléén. Dan kun je gaan vertellen over Marcion, maar dichterbij huis liggen de voorbeelden ook voor het oprapen: het veelgodendom van de stamgodsdiensten, de verhouding tot andere godsdiensten zoals bv de Islam, en niet te vergeten de gevaren van syncretisme, van vermenging van het oude geloof met elementen van de christelijke boodschap, zoals in de voorbeelden hierboven. En als we lezen hoe Paulus de gemeente in Efeze aanspreekt als heiligen en gelovigen in Christus Jezus: moeten wij dat eigenlijk ook niet meer doen, in plaats van steeds maar direct te beginnen met vermaningen uit te delen. Inderdaad, want voor je het weet gaan de mensen denken dat ze op grond van hun gehoorzaamheid het redding kunnen verdienen! In Christus *ben* je geheiligd, maar nu moet je daar natuurlijk ook wel naar gaan leven. En nog een laatste voorbeeld: naar aanleiding van de verkiezing komen we te spreken over de praktijk van het zendingswerk: hoe komt het dat beter opgeleide predikanten toch niet méér bekeerlingen opleveren dan de predikanten die het met veel minder opleiding moesten doen? Gert Guiljam, uitgezondene van de Gereformeerde Gemeenten hier in Wamena, gaat er dieper op in, als hij de verhouding tussen de soevereiniteit van God en de menselijke verantwoordelijkheid bespreekt; verlamt de leer van de verkiezing de prediking van het Evangelie, of wordt die daardoor juist gestimuleerd?

Gisteren zijn de meeste deelnemers weer vertrokken naar hun gemeenten. Een eind met de auto, en dan de bergen in. Hun wereld ziet er hier heel anders uit dan bij ons rond Wanggemalo. Zelf ben ik ook nog even op stap geweest – wat is Gods schepping hier indrukwekkend mooi! Maar net als in het zuiden van Papua is ook hier de satan druk bezig te proberen de gemeenten stuk te maken, en de mensen terug te voeren in de gevangenschap van het heidendom. En daartegen is maar één verweer: de Schrift, en het gelovig en biddend daarnaar luisteren en daaruit leven.

Daarom sloot de cursus met een verwijzing naar Prediker: van al het gehoorde is het slotwoord: Vrees God en onderhoudt zijn geboden. Dus: niet speculeren over verkiezing, maar voor Gods aangezicht leven in gehoorzaamheid. In dagelijkse bekering, zo evalueerde de predikant die de

slotmeditatie hield naar aanleiding van de brief aan Sardes (Opb. 3:1-6). Dat geldt voor alle mensen, Kombai, Yali, en Nederlanders.

A Dieu!

Jaap